

Dönem : 1
Toplantı : 3

MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 738

Adli Tıp Müessesesi Kanununun bâzı maddelerinde değişiklik yapılması hakkında kanun tasarısı ve Sağlık ve Sosyal Yardım, Adalet ve Plân komisyonları raporları (1/577)

T. C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Tetkik Dairesi

Sayı : 71 - 2079/5123

25 . 11 . 1963

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kurulunca 28 . 10 . 1963 tarihinde kararlaştırılan «Adli Tıp Müessesesi Kanununun bâzı maddelerinde değişiklik yapılması hakkında kanun tasarısı» ve gerekçesi, ilşikleriyle birlikte ekli olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını rica ederim.

İsmet İnönü
Başbakan

GEREKÇE

Bilûmum tıbbi ve adli ekispertizin ifasiyle mükellef olmak üzere Adalet Bakanlığına bağlı Adli Tıp Müessesesi 19 Nisan 1926 tarihinde Büyük Millet Meclisince kabul edilmiş bulunan 813 numaralı Kanun ile kurulmuştur.

Bu kanunun kabulünden sonra, zamanla sosyal bünye durmadan değişmiş, ruh tababeti ve adli tababet birçok inkişafalara mazhar olmuş, tıp ilmindeki terakkilerin bu ilim dallarına tesir ve inikâsı, bu şubelerin sahasını hukuk ve ceza alanında son derece genişletmiş, iş kazaları, meslek hastalıkları, iş tababeti ve İşçi Sigortaları gibi iş hukuku alanında meydana çıkan yeni problemlerin bu ilim dallarının çevresini sosyal hâdiselere doğru tevcih etmiş olması gibi sebeplerle eski kanunun adli, tıbbi, hukukî ve sosyal problemlere cevap veremediği gerekçesiyle 6119 sayılı Kanun çıkarılarak Adli Tıp Müessesesi yeniden teşkilâtlandırılmıştır.

10 yıllık tatbikat bu kanunun da ihtiyaca cevap veremediğini, aksıyan birçok tarafları bulunduğunu meydana çıkarmış : Ezcümle; günden güne artan iş hacmi karşısında mahdut kadro ile, mahkemeleri hatadan kurtarmak, adalet tevziinde sürati temin etmek, mahkemelere hakikati bulma yolunda ilmin icaplarına göre gerçek bir fen ve tıp ışığı tutmak vazifesini bu müessesese gereği gibi yapamıyacak hale gelmiş, keza kanunda Adli Tıp ihtisası konusunda derpiş edilmiş olan esaslar çok geniş bir ilim dalı olmasına rağmen bu ihtisas şubesini cazip kılamamış, 6119 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten bu yana hiçbir tabip Adli Tıp ihtisası yapmak için müracaat etmemiş ve aksine bu hususta ihtisas yapmış olanlar da ilk fırsat ve imkândan faydalanarak ayrılmışlar, bu sebeple adalet cihazı ve mahkemelerimiz için son derece lüzumlu olan bu ihtisas şubesi mensupları memleketimizde bir elin parmaklarıyla sayılacak kadar azalmıştır.

Sözü edilen sebeplerle Adli Tıp Meclisinin, gittikçe artan iş hacmi karşısında daha verimli ve tıp esaslarına daha uygun bir şekilde çalışmasını temin için müessesenin takviyesi ve memleketimizin muhtaç olduğu adli tabip sayısını gerçek ihtiyaca cevap verecek sayıda artırabilmek, halen ekseri illerimizde ve bütün ilçelerimizde koruyucu tababet vazifeleri yanında adli tabip vazifesini de yapan Hükümet ve belediye tabiplerini bu hizmetlerle işgal etmemek ve ihtisasa taallük eden bu işin kendi sahiplerine devrini sağlamak maksadıyla 6119 sayılı Kanunun 8, 10, 11, 17 ve 19 ncu maddelerinde değişikliği mutazammın işbu kanun tasarısı hazırlanmış bulunmaktadır.

Adli Tıp Müessesesi Kanununun 8 nci maddesinde, iki yedek âzanın adli tıp mütehassısı olacakları ve onuncu maddesinin 2 nci fıkrasında da; «Adli Tıp Meclisinin mürettep âzanın tamamıyla toplanacağı âzadan birinin mazeret ve gayubeti halinde eksikliğin yedek âza ile tamamlanacağı» tasrih edilmiş bulunmaktadır. Şu hale göre mazereti sebebiyle Meclis toplantısına iştirak edemiyen âza adli tıp mütehassısı ise yerine yedek âza adli tıp mütehassılarından biri alınmak suretiyle Meclis aynı tıbbi bütünlük içerisinde toplanmış olacak, ve fakat mazeretli bir veya iki âza adli tıp mütehassıların dışında meclis bünyesinde bulunan, tıbbın diğer ana ihtisas kollarından birinin mütehassısı ise yedek âza adli tıp mütehassılarıyla meclis şeklen toplanabilmiş olacak fakat tıbbi bütünlük ihlâl edilecektir. Ayrıca yine aynı madde hükmüne göre müzakere konusu olan mesele mazereti sebebiyle bulunamayan üyenin ihtisas koluna taallük ediyorsa ilgili üyenin hazır bulunmaması sebebiyle müzakere de ıera edilemeyecektir. Söz konusu mahzurların giderilmesi ve meclis çalışmalarının tıbbi bütünlük içinde devamlılığını sağlamak maksadıyla sekizince maddedeki yedek âza sayısı ikiden altıya çıkarılmış, iki adli tıp mütehassısı yedek âza yanına birer (iç), (akıl - sinir), (cerrahi) ve (patolojik - anatomi) mütehassısı yedek üye ilâve edilmiştir.

10 ncu maddedeki değişiklik meclisin tam bir tıbbi bütünlük içerisinde ve tıp esaslarına uygun şekilde çalışmasını temine mâtuftur.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı asistanlık tüzüğü ile Adalet Bakanlığınca hazırlanmış, «Adli tıp asistanlığına kabul usullerine dair Talimatname» de müsait hükümler sevk edilmiş olmasına ve adli tıp ihtisası için müracaat edenlerin 5979 sayılı Kanun hükümlerine tabi bulunmamasına rağmen senelerden beri adli tıp asistanlığına müracaat vâkı olmamıştır. İşte bu tıp koluna intisabı ihtiva eylediği antidemokratik esaslar itibariyle önliyen ve yapılan bir hizmet karşılığı olan maaş ve tahsisatların dahi bâzı hallerde istirdadına imkân veren 11 nci maddenin 2 nci fıkrasındaki hüküm kaldırılmıştır.

17 nci maddedeki değişiklikle asistanların üniversitedeki adli tıp asistanlarının durumlarına mütenazır olarak ödenek almalarına imkân sağlamış bulunmaktadır.

19 ncu maddedeki değişiklik ilâve ve kaldırılan kadrolar sebebiyle yapılmıştır.

6119 sayılı Kanunun 17 nci maddesi (Cetveline de şâmil olmak üzere) bu tasarı ile değiştirilmekte olduğundan sözü edilen cetvelde değişiklik yapan 7375 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılması zaruri görülmüş ve tasarının ikinci maddesi bu maksatla tertibedilmiştir.

Sağlık ve Sosyal Yardım Komisyonu raporu

Millet Meclisi

Sağlık ve Sosyal Yardım Komisyonu

Esas No. : 1/577

Karar No. : 4

10 . 12 . 1963

Yüksek Başkanlığa

27 . 11 . 1963 gün ve 1/577 numara ile Komisyonumuza Bakanlar Kurulunca havalesi kararlaştırılan (Adli Tıp Müessesesi Kanununun bâzı maddelerinde değişiklik yapılması hakkında) kanun tasarısı ve gerekçesi Komisyonumuzun 4 . 12 . 1963 günlü toplantısında Maliye, Adalet ve Sağ-

lık bakanlıkları temsilcileri hazır oldukları halde müzakere mevzuu yapılmış ve tümü üzerinde yapılan konuşmalar ve karşılıklı fikir teatisi sonunda çoğunlukla şu karara varılmıştır.

Tasarının gerekçesinde Adli Tıp Meclisinin daha iyi çalışabilmesiyle Adli Tabiplik müessesini daha cazip hale getirilmesi fikri hâkim bulunmakta ise de tasarı yalnızca birinci fikri gerçekleştirmekte ve fakat esas olan adli tabiplik mesleğini daha cazip hale getirme gerekçesine hiç uymamaktadır.

Hekimlik alanında adli tababet bir ihtisas olduğu halde Türkiye'de bugün ancak ve yalnız 7 mütehasıs mevcut bulunmaktadır. Buna karşılık memlekette günlük sayısı pek çok olan adli vakalar ve bunların raporları; her il ve ilçe merkezinde bulunması gerektiği halde mütehasıs adli tabiplerin bulunmamasından dolayı Hükümet ve belediye hekimleri tarafından 23. 6. 1936 tarihinde meriyete giren 3017 sayılı Sıhhat ve İçtimai Muavacnet Vekâleti Teşkilât ve Memurin Kanununun 31 nci maddesi hükmü olarak bu vazife ek görev olarak kendilerine verilmiştir.

Hükümet tabipliğinin esas vazifesinin koruyucu hekimlik olması hasebiyle 1936 dan bu yana memleketimizin sağlık hizmetlerinde meydana gelen geniş nisbetteki koruyucu hekimlik işlerinin ve bunun yanında Sağlık ve Sosyal işlerinin çok fazla artmasından ötürü pek tabiidir ki adli tababet sahasında istenen evsafa ve çoğunlukta hizmet görülmemektedir.

Gerekçede de izah edildiği gibi adli tababetin cazip hale getirilebilmesi için lüzumlu olan çareler aranırken bugün için bu müesseselerde istihdam edilen Hükümet tabiplerinin Memurin Kanununun 51 nci maddesi muvacehesinde hiçbir şekilde muameleye lüzum görülmeden vazife saatleri dışındaki mesaileri maddeten karşılanmayıp kendilerine ancak yaptıkları ctopsi karşılığı bir amele gündeliği dahi olamayacak kadar yetersiz ücret verildiği bir hakikattir. Bu hal hekimler için haysiyet kırıcı olmaktan başka adli vazifelerin bu hekimler tarafından gönül rızası ile değil kanun zoru ile yapılmasına sebeb olmaktadır.

Memleketin her il ve ilçesinde adli tababet sahasında çalışacak mütehasıs hekimlere ihtiyaç olduğu halde bu ihtiyacın teminine ait zorluklar karşısında Komisyonumuz; çare olarak Sağlık Bakanlığı kadrolarında çalışan ve bugün 3017 sayılı Kanunun 31 nci maddesine göre adli tabiplik vazifesini vekâleten yapmak mecburiyetinde olan Hükümet tabipleri gibi adli tabip olmıyan hekimlere bu vazifeyi angarya mahiyetinde yaptırmaktan kaçınarak sosyal adalet esasları dâhilinde ve Memurin Kanununun 51 nci maddesi muvacehesinde tabiplerin tatmin edilmeleri lâzımgeldiği kanaatindedir.

Bu kanun tasarısında mevcut hükümler ise ne, adeden bir tek dahi mevcudu olmıyan adli tıp asistanlarına kendi meslek sahalarını cazip göstermeye kâfi; ve ne de memleketin bu bakımdan ihtiyaçlarını karşılayacak bir mahiyet ve kifayet göstermektedir.

Gerekçede denildiği gibi adli tıp mesleğinin cazip gösterilmesi ve memleketimizde adli tıp mütehasıslarının yeter derecede ve sayıda yetiştirilebilmesi için Komisyonumuz bu kanunun yukarda izah edildiği gibi kâfi olmadığını ve bu yönde Adalet Bakanlığının alacağı birtakım tedbir ve (meselâ : Sağlık Bakanlığında olduğu gibi burslu talebe yetiştirerek adli tıp hizmetlerinin yapılabilmesi şeklinde) birtakım müeyyidelerle tahakkuk ettirileceği kanaatindedir.

Komisyonumuz daha evvel Komisyondan geçen bu mevzu ile alâkalı bir kanun teklifi münasebetiyle Devlet Personel Dairesinin fikrinin alınması lüzumuna kaani bulunarak sözü geçen teklifi her iki Bakanlığın temsilcilerinin muvafakati ile Devlet Personel Dairesine havale etmiş idi. Bu kere sözü geçen kanun tasarısı konuşulurken her iki Bakanlık temsilcileri Devlet Personel Dairesinin mütalâaları üzerine adli tıp müessesesini daha iyi çalışır ve daha verimli hale getirebilmek için Adalet ve Sağlık Bakanlıklarınca hazırlanacak bir kanun tasarısı ile bu büyük derdin sosyal adalet prensipleri çerçevesi içerisinde hallolunabileceğini kabul etmişlerdir. Temsilcilerin Komisyonumuzda ifade ettiklerine göre bu maksatla aralarında bir protokol da tanzim etmiş oldukları öğrenilmiş bulunulduğundan Komisyonumuz bu kanun tasarısının yalnız Adalet Bakanlığı tarafından hazırlanarak sevk edildiğini ve ancak adli tıp müessesesinin mahdut bir sahasının gelişmesine matûf hükümler ihtiva etmekte olduğunu kabul etmiştir.

Netice olarak : Tasarıyı Komisyonumuz eksik ve memleket ölçüsündeki adli tababet işlerinin tasarının gerekçesinde izah edildiği şekilde gereği kadar bu sahadaki aksaklıklara çare bulacak mahiyette görmemiş ve Hükümetin bu tasarıyı Devlet Personel Dairesinin de mütalâası alınmak suretiyle Adalet ve Sağlık Bakanlıkları arasında müştereken daha etraflı hazırlanması gerektiği kanaatine varmıştır.

Bu kanun tasarısının gayesi hilâfına memlekette bütün adli tıp hizmeti görenlerin değil yalnız Adliye Bakanlığına bağlı bir müessesenin terfiğine mâtûf olduğu ve adli tıp müessesesini memleketteki bütün şümülü ile cazip bir hale getirmekten uzak bulunduğu Komisyonumuzun çoğunluğu ile kabul edilmiştir.

Bundan dolayı Komisyonumuz kanun tasarısının tümünün müzakeresinde bu kanunu maksada yeter bulmuyarak reddine ekseriyetle karar vermiştir.

Havalesi gereğince Adalet Komisyonuna tevdi buyurulmak üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Sağlık ve Sosyal Yardım
Komisyonu Başkanı
İstanbul

Bu Rapor Sözcüsü ve Kâtip
İzmir
M. Döşemeci

Erzurum
N. Diler

(Bu ret kararına muhalifim,
söz hakkım vardır)

Dr. Z. Zeren
Eskişehir
İ. Cemalçılar

İçel
İ. Önal

İsparta
Muhalifim, söz hakkım bakidir.
A. İ. Balım

İsparta
L. Başaran

Uşak
İ. Bulanalp

Adalet Komisyonu raporu

Millet Meclisi
Adalet Komisyonu
Esas No. : 1/577
Karar No. : 58

5 . 2 . 1964

Yüksek Başkanlığa

Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kurulunca 28 . 10 . 1963 tarihinde kararlaştırılan Adli Tıp Müessesesi Kanununun bâzı maddelerinde değişiklik yapılması hakkında kanun tasarısı ilgili bakanlıklar temsilcilerinin iştiraki ile tetkik ve müzakere edildi :

6119 sayılı Adli Tıp Müessesesi Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesine dair bu tasarının; her türlü adli ve tıbbi ekspertizin ifası maksadı ile 813 numaralı Kanun ile kurulmuş ve 6199 sayılı Kanunla yeniden teşkilâtlandırılmış adalete yardımcı olan Adli Tıp Müessesesinin çok çeşitli sebeplerle yıldan yıla artmakta olan iş hacmi karşısında fonksiyonunun gereği gibi ve adaletten beklenen sürat gayesine uygun olarak ifa edebilmesini temin için çalışmalarında devamlılık sağlanması; tıbbın muhtelif ihtisas kollarına mensup mütehassısların bir araya gelmesi ile hizmet icaplarına uygun tıbbi bir bütünlük teşkil eden Meclisin üyelerden her hangi birinin toplantıya özürü sebebiyle iştirak edememesi halinde, tıbbi bütünlüğü bozabilecek durumların önlenmesi; bilhassa adalet hizmeti bakımından çok lüzumlu bir unsur olan adli tabiplerin sayılarının içinde bulunduğumuz plânlı devrenin malî imkânları ile ahenkli bir şekilde artırılması ve bu ihtisas şubesine müracaatı önlediği kanaatine varılan bâzı hükümlerin kanundan çıkarıl-

ması ve tıbbın diğer ihtisas kollarında asistanlık yapan tabiplerin almakta oldukları asistanlık tazminatı hükümlerinden şimdiye kadar yoksun bırakılmış adli tıp asistanlarının istifadesinin sağlanması amacıyla hazırlanmış bulunduğu görülmüştür

3017 sayılı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Teşkilât ve memurin Kanununun 31 nci maddesinin son fıkrası hükmüne tevfi kanunla adli tabip bulunmayan yerlerde adli tababet hizmetlerini görmekle vazifeli bulunan Hükümet ve belediye tabiplerinin Sağlık ve Sosyal Yardım Komisyonunun raporunda belirtildiği üzere mesai saatleri dâhilinde ve makamlarından ayrılmak suretiyle yaptıkları bu hizmetlerin karşılığı 5887 sayılı Harclar Kanununun değişik 125 nci maddesine göre aldıkları ve hizmetlerinin ehemmiyeti ile orantılı olmayan yol tazminatının ıslahı veya ek görev olarak bu vazifeyi ifa eden Hükümet ve belediye tabiplerinin 788 sayılı Memurin Kanununun 51 nci maddesi hükmü muvacehesinde vazife saatleri dışındaki mesailerinin maddeten kıymetlendirilmesi keyfiyetinin sözü geçen kanunlarda değişiklik yapılması ile ilgili ve ayrı bir konudur. Bu hususu sağlayacak hükümlerin bir kuruluş kanunu mahiyetinde olan 6119 sayılı Adli Tıp Müessesesi Kanununda değişiklik yapılmasını istihdaf eden bu tasarıda yer alması gerek esas ve gerekse kanun tekiği itibariyle doğru olmamak iktiza eder. Sağlık ve Sosyal Yardım Komisyonunun raporunda bahsettiği hususatin geniş mânası ile ele alınması ancak personel dairesince yeni personel rejimi içerisinde mütalâa edilmek suretiyle gerçekleştirilmesi icabeden hususata aid olmak lâzımgelir. Bunun bir an evvel memleket şartlarına uygun olarak gerçekleşmesini Komisyonumuz da temenniye şayan görmüştür. Ancak bu tadil tasarısında ehemmiyetle ve öncelikle ele alınması lâzımgelen husus adalet cihazı için pek önemli bir unsur olan adli tabiplerin memleketin gerçek ihtiyacına kâfi gelecek miktarda artırılması ve bu ihtisas koluna intisabedenlerin terfihi ile alâkalı müstacel mevaddandır.

Komisyonumuz bu sebeplerle Sağlık ve Sosyal Yardım Komisyonunun görüşüne iştirak etmiş tümü ve maddeleri üzerinde yapılan görüşme sonunda tasarının ekli cetvelleri ile birlikte kabulüne karar verilmiştir.

8, 10, 11 ve 17 nci maddelerde yapılan değişiklikler metinlerin Anayasa dili ve konuşulan Türkçeye uygunluğunu sağlamak maksadına mâtuf bulunmaktadır.

Havalesi gereğince Bütçe ve Plân Komisyonuna tevdi edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Komisyon Başkanı	Sözcü		
İstanbul	İzmir	Çanakkale	Elâzığ
İ. H. Tekinel	M. Uyar	B. Arat	N. Güray
Kayseri	Kırklareli	Manisa	Sinop
A. Aras	A. Altuğ	Y. Yakut	Muhafim
			M. Kaptan
	Zonguldak		
	S. Konak		

Bütçe Plân Komisyonu raporu

Millet Meclisi
Bütçe Plân Komisyonu
Esas No. 1/577
Karar No. 46

11 . 7 . 1964

Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

Komisyonumuza havale edilmiş bulunan «Adli Tıp Müessesesi Kanununun bazı maddelerinde değişiklik yapılması hakkındaki kanun tasarısı» ilgili Hükümet temsilcilerinin de iştirakiyle incelendi ve görüşüldü;

Adli tıbbın adalet cihazına olan büyük yardımını ve günden güne artan iç hacmini karşılamak amacıyla hazırlanan kanun tasarısının 1 nci maddesiyle Adli Tıp Müessesesi Kanununun 8, 10, 11 17 ve 19 ncu maddeleri değiştirilmektedir.

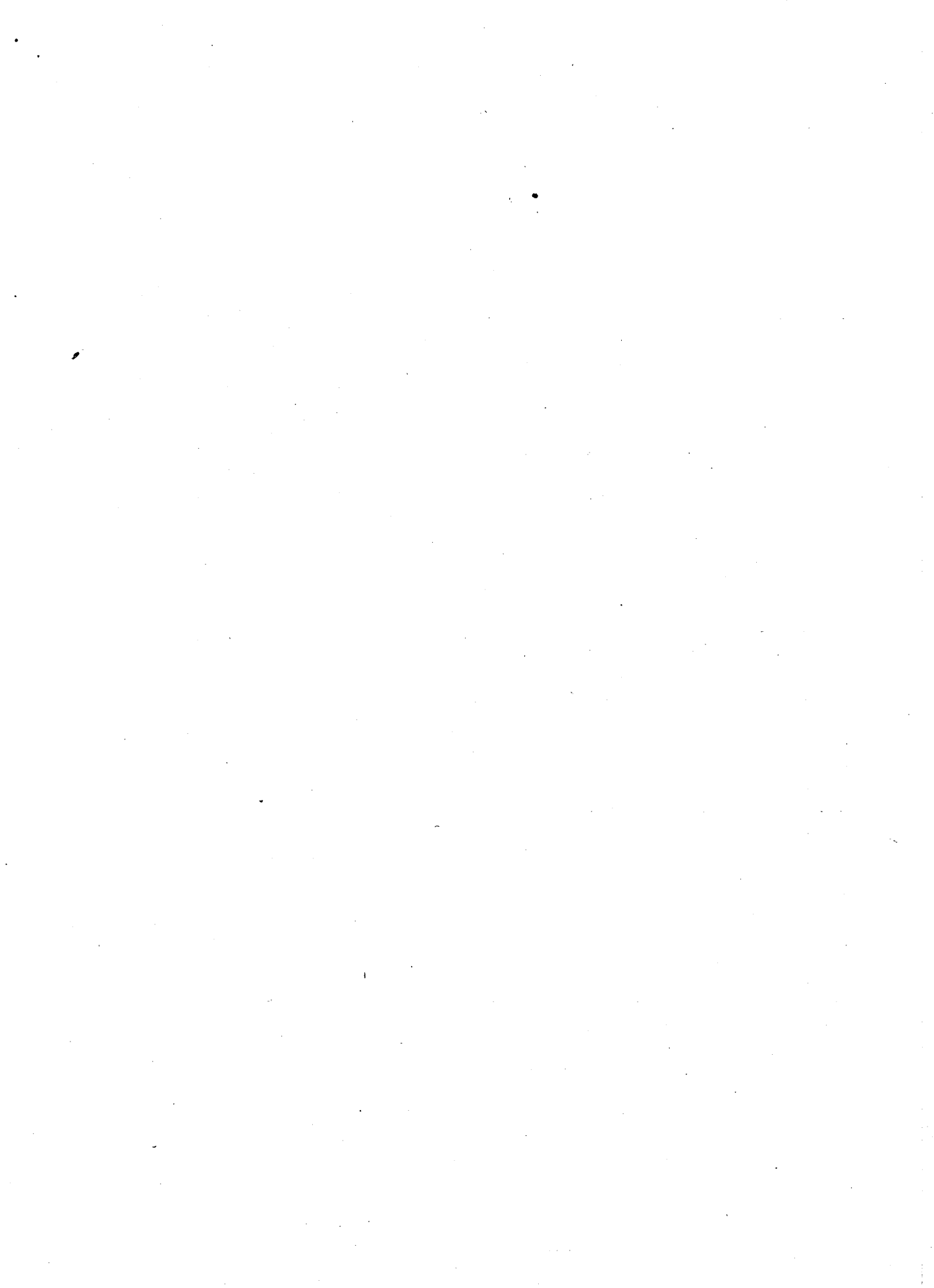
8 nci maddedeki yedek âza sayısı 2 den 6 ya çıkarılarak iki adli tıp mütehasssısı yedek âza yanına birer «iç», «akıl - sinir», «cerrahi» ve «patolojik - anatomi» mütehasssısı yedek üye ilâve edilmiştir. 10 ncu maddenin tadili Adli Tıp Meclisinin ilmî bütünlük içinde daha randımanlı çalışmasına mâtuftur. 11 nci maddede yapılan değişiklik, bu maddenin son fıkrasının ilk cümlesinden sonraki kısmının kaldırılmasıdır. Bu kısımda adli tıp ihtisası için müracaat edenlerin Adalet Bakanlığının tensibedeceği yerlerde adli tabip olarak 4 sene vazife görmeye mecbur oldukları, bu mecburiyete riayet etmeyenler ile asistanlığı tamamlamayan veya tâyin olunan yere gitmekten imtina edenlerden aldıkları maaş veya tahsisatların istirdat olunacağı belirtilmekte idi. Gerek fıkranın ağır şartları ihtiva etmesi gerekse istirdat keyfiyetinin antidemokratik oluşu bu tâdilâtı zaruri kılmaktadır. 17 nci maddede, yapılan hizmetin külfetine mukabil adli tıp asistanlarına da tazminat verilmesi, 19 ncu maddede ise, eklenen kadrolara ait yeni cetvelin konduğu belirtilmektedir .

Tasarının 2 nci maddesi ile, 7375 sayılı Kanunla Adli Tıp Kanununa bağlı kadro cetvellerinde değişiklik yapılmış bulunduğundan ve bu cetveller bu kanunla yeniden değiştirildiğinden 7375 sayılı Kanunun da yürürlükten kaldırıldığı belirtilmektedir.

Adli tıp hizmetinde lüzumlu ve faydalı olduğu anlaşılan kanun tasarısı Komisyonumuzca da cetvelleriyle birlikte aynen kabul edilmiştir.

Öncelik ve ivedilikle görüşülmek ve Genel Kurulun tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan Trabzon A. Ş. Ağanoğlu	Sözcü İzmir N. Mirkelâmoğlu	Adana Söz hakkım mahfuzdur K. Sarıbrahimoğlu	Ankara N. Berkkan
Ankara M. Ete	Artvin S. O. Avcı	Aydın O. Apaydın	Balıkesir A. A. Bolak
Çanakkale Ş. İnan İmzada bulunamadı	Giresun İ. E. Kılıçoğlu	İzmir N. Kürşad İmzada bulunamadı	Kars Tazminatla ilgili maddesine muhalifim K. Okyay
Kırşehir A. Bilgin İmzada bulunamadı	Mardin Ş. Aysan	Niğde Rapörtör olarak ileri sür- düğüm görüş noktasında ısrar ediyorum. Söz hak- kım mahfuzdur Dr. R. Soyer	Sakarya Söz hakkım mahfuzdur M. Güner
Siirt A. Yaşa İmzada bulunamadı	Trabzon Söz hakkım mahfuzdur A. Şener	Sinop Kısmen muhalifim Söz hakkım mahfuzdur M. Alicanoğlu	Trabzon A. R. Uzuner

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Adli Tıp Müessesesi Kanununun bazı maddelerinde değişiklik yapılması hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — 6119 sayılı Adli Tıp Müessesesi Kanununun 8, 10, 11, 17 ve 19 ncu maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 8. — Adli Tıp Meclisi, Adli Tıp Müessesesi Reisinin Başkanlığı altında olmak üzere iki adli Tıp mütehasısı ile birer (iç), (Kadın - Doğum), (Akıl - Sinir) hastalıkları ve (Cerrahi), (Patolojik Anatomi), (Tıbbi Kimya veya Kimya) mütehasıslarından tereküb eder. İki adli Tıp mütehasısı ve birer (iç), (Akıl - Sinir), (Cerrahi) ve (Patolojik Anatomi) mütehasısı yedek âzası bulunur.»

«Madde 10. — Adli Tıp Meclisi bu kanunun şümülüne giren işlerde mazmunları itibariyle Cumhuriyet Savcılıkları ve kaza mercilerince kanaat verici mahiyette görülmeyen veya birbirine mübayan bulunan raporlarda ilmi ve fenni mütalâasını bildirir.

Meclis mürettep âzanın tamamıyla toplanır ve ekseriyetle karar verir. Âzadan birinin mazeret veya gaybubeti halinde eksiklik aynı ihtisas kolundan yedek âza var ise onunla tamamlanır. Ancak, tetkik edilecek mevzuun ilgili bulunduğu mütehasıs âza hazır bulunmadıkça o husus hakkında müzakere icra edilemez.

Meclis Reisine mazereti veya gaybubeti halinde en kıdemli âza vekâlet eder.

Meclis lüzum gördüğü hallerde kararını vermeden önce tetkik eylediği mevzu ile ilgili bulunan evrakın tasdikli suretlerini mahallinden istiyebileceği gibi mutlaka aslı üzerinde tetkikat icrasına zaruret bulunduğu takdirde bunları da istiyebilir.

Alâkalı şahısları lüzumunda muayene ve usulüne tevfiakan isticvap edebilir. Her türlü tahkikatı yapar ve yaptırabilir.

Meclis acele olan işleri diğerlerinden önce karara bağlar, müstaceliyetin takdiri Reisin teklifi ve Meclis ekseriyetinin kararıyla olur.

Meclisin kararları nihai olmakla beraber mahkemelerin delilleri serbestçe takdir hususundaki salâhiyetlerini takyid etmez.

Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 10 ncu maddesinin hükümleri mahfuzdur.»

ADALET KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Adli Tıp Müessesesi Kanununun bazı maddelerinde değişiklik yapılması hakkında Kanun

MADDE 1. — 6119 sayılı Adli Tıp Müessesesi Kanununun 8, 10, 11, 17, 19 ncu maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8. — Adli Tıp Meclisi, Adli Tıp Müessesesi Reisinin Başkanlığında; iki Adli Tıp mütehasısı ile birer (iç), (Kadın - doğum), (akıl - sinir) hastalıkları ve (Cerrahi), (Patolojik - Anatomi), (tabbi Kimya veya Kimya) mütehasıslarından kurulur.

İki Adli Tıp Mütehasısı ve birer (iç), (akıl - sinir), (cerrahi) ve (patolojik - anatomi) mütehasısı yedek üyesi bulunur.

Madde 10. — Adli Tıp Meclisi bu kanunun kapsamına giren işlerde, mazmunları bakımından Cumhuriyet savcılıkları ve kaza mercilerince kanaat verici nitelikte görülmiyen veya biribiri ile gelişme halinde bulunan raporlarda ilmi ve fenni düşüncesini bildirir.

Meclis üyelerinin tamamı ile toplanır ve çoğunluğu ile karar verir. Üyelerden birinin özürülü olması veya yokluğu halinde eksiklik aynı ihtisas kolundan yedek üye varsa onunla tamamlar.

Ancak, tetkik edilecek konunun ilgilisi olan mütehasıs üye hazır bulunmadıkça o konu hakkındaki müzakere yapılamaz.

Meclis Başkanına özür veya yokluğu halinde en kıdemli üye vekâlet eder.

Meclis lüzum gördüğü hallerde kararını vermeden önce incelediği konu ile ilgili bulunan evrakın onanmış örneklerini mahallinden istiyebileceği gibi, aslı üzerinde inceleme yapılması zorunlu olduğunda bunları da istiyebilir.

İlgili kişileri gerektiğinde muayene ve usulüne göre isticvap edebilir. Her türlü tahkikatı yapar ve yaptırabilir.

Meclis ivedi olan işleri öteki işlerden önce karara bağlar. İvediliğin takdiri Başkanın teklifi ve Meclis çoğunluğunun kararı ile olur.

Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 10 ncu maddesinin hükümleri saklıdır.

BÜTÇE VE PLÂN KOMİSYONU DEĞİŞTİRİŞİ

Adli Tıp Müessesesi Kanunununun bâzı maddelerinde değişiklik yapılması hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Hükümetin teklifi

«Madde 11. — Vazife hudutları Adalet Bakanlığınca tâyin ve tesbit edilen mahallerde lüzumu kadar adli tabip bulundurulur. Adli tabibler, Adli tababet ihtisaslarını yapmış olanlardan, kur'a ile tâyin olunur. Adli Tıp ihtisası için müracaat edenler 5979 sayılı Kanun hükümlerine tabi değildirlir.»

«MADDE 17. — Adli tıp müessesesi ve Meclis Reisi ile Meclis asıl ve yedek âzalarına, Şube mütehasıs Müdürleri ve Mütéhassıslarıyla adli Tıp Müessesesi Reis Muavini, Adli Tıp Meclisi rapörtörlerine adli tabiplere ve asistanlara, ilişik (3) sayılı cetvelde (kadro derecelerine göre) gösterilen miktarlardan tazminat verilir.»

«Madde 19. — Devlet memurları aylıklarının tevhid ve teadülüne dair 3656 sayılı Kanuna bağlı (1) sayılı cetvelin Adalet Bakanlığı bölümünden ilişik (1) sayılı cetvelde yazılı kadrolar kaldırılmış ve yerine bağlı (2) sayılı cetvelde derece, sayı ve unvanları yazılı kadrolar eklenmiştir.»

MADDE 2. — 21 Temmuz 1959 tarihli ve 7375 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır

MADDE 3. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4. — Bu kanunun hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

28 . 10 . 1963

Başbakan <i>İ. İnönü</i>	Devlet Bakanı ve Başb. Yardımcısı <i>E. Alican</i>
Devlet Bakanı ve Başb. Yardımcısı <i>H. Dinçer</i>	Devlet Bakanı ve Başb. Yardımcısı <i>T. Feyzioğlu</i>
Devlet Bakanı <i>V. Pirinçcioğlu</i>	Devlet Bakanı <i>R. Aybar</i>
Devlet Bakanı V. <i>N. Ökten</i>	Adalet Bakanı <i>A. K. Yörük</i>
Millî Savunma Bakanı <i>İ. Sancar</i>	İçişleri Bakanı <i>İ. Seçkin</i>
Dışişleri Bakanı <i>F. C. Erkin</i>	Maliye Bakanı <i>F. Melen</i>

M. Meclisi

Adalet Komisyonunun değıştirişii

Madde 11. — Görev sınırları Adalet Bakanlığınca belirtilecek yerlerde gereğı kadar adli tabip bulundurulur. Adli tabipler, adli tabiplik ihtisaslarını yapmış olanlardan kur'a ile atanır. Adli Tıp ihtisası için müracaat edenler 5979 sayılı Kanun hükümlerine tabi değildirlir.

Madde 17. — Adli Tıp müessesesi ve Meclis Başkanı ile asıl ve yedek üyelerine, şube mütehasıs müdürleri ve mütehasısları ile Adli Tıp Müessesesi Başkan Yardımcısı, Adli Tıp Meclisi rapörtörlerine, adli tabiplere ve asistanlara, ilişik 3 sayılı cetvelde (kadro derecelerine göre) gösterilen miktarlarda tazminat verilir.

Madde 19. — Tasarının 19 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Tasarıya bağlı 1, 2, 3 sayılı cetveller aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Tasarının 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Millî Eğitim Bakanı <i>İ. Ökten</i>	Bayındırlık Bakanı <i>A. İ. Onat</i>
Ticaret Bakanı <i>A. Oğuz</i>	Sa. ve So. Y. Bakanı V. <i>F. K. Gökay</i>
Güm. ve Tekel Bakanı <i>O. Öztrak</i>	Tarım Bakanı <i>M. İzmen</i>
Ulaştırma Bakanı <i>İ. Ş. Dura</i>	Çalışma Bakanı <i>B. Ecevit</i>
Sanayi Bakanı <i>F. Çelikkas</i>	Tu. ve Tanıtma Bakanı <i>N. Arduçoğlu</i>
İmar ve İskân Bakanı <i>F. K. Gökay</i>	

(S. Sayısı : 738)

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Tasarının 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Tasarıya ilişik cetveller aynen kabul edilmiştir.)

(Hükümetin teklifine bağlı cetveller)

[1] SAYILI CETVEL

D.	Memuriyetin nev'i	Aded	Maas	D.	Memuriyetin nev'i	Aded	Maas
<i>Adli Tıp Müessesesi Reisliği</i>				5	Eczacı (Ayniyat Memurluğu yapar)	1	1 100
2	Adli Tıp Müessesesi, Meclis Reisi	1	1 750	8	İdare Müdürü	1	700
3	Meclis Âzası	8	1 500	8	Başkâtip	1	700
4	Meclis Yedek Âzası	2	1 250	11	Hesap Memuru	1	450
4	Adli Tıp Müessesesi Reis Muavini	1	1 250	11	Emanet Memuru	1	450
4	Şube Mütihassıs Müdürleri	4	1 250	11	Dosya Memuru	1	450
5	Adli Tıp Meclisi Raportörü (Doktor)	1	1 100	11	Hemşire	2	450
6	Adli Tıp Meclisi Raportörü (Doktor)	1	950	12	Kâtip	5	400
5	Mütihassıs (İhtısas Mevkii)	1	1 100	12	Mubassır	2	400
6	» » »	4	950	12	Müstahsır	2	400
7	» » »	4	800	4	Adli Tabip	4	1 250
10	Asistan	15	500	5	» »	4	1 100
				6	» »	6	950
				7	» »	8	800
				8	» »	8	700
				9	» »	10	600

[2] SAYILI CETVEL

<i>Adli Tıp Müessesesi Reisliği</i>				5	Eczacı (Ayniyat Memurluğu da yapar)	1	1 100
2	Adli Tıp Müessesesi ve Meclis Reisi	1	1 750	8	İdare Müdürü	1	700
3	Meclis Âzası	8	1 500	8	Başkâtip	1	700
4	Meclis Yedek Âzası	6	1 250	11	Hesap Memuru	1	450
4	Adli Tıp Müessesesi Reis Muavini	1	1 250	11	Emanet Memuru	1	450
4	Şube Mütihassıs Müdürleri	4	1 250	11	Dosya Memuru	1	450
5	Adli Tıp Meclisi Raportörü (Dr.)	1	1 100	11	Hemşire	2	450
6	Adli Tıp Meclisi Raportörü (Dr.)	1	950	12	Kâtip	5	400
5	Mütihassıs (İhtısas Mevkii)	1	1 100	12	Mubassır	2	400
6	» » »	4	950	12	Müstahsır	2	400
7	» » »	4	800	4	Adli Tabip	4	1 250
8	Asistan	2	700	5	» »	4	1 100
9	Asistan	2	600	6	» »	6	950
10	Asistan	3	500	7	» »	8	800
				8	» »	8	700
				9	» »	10	600

[3] SAYILI CETVEL

Derece	Tazminat miktarı Lira
2)	800
3)	
4)	650
5)	
6)	550
7)	
8)	
9)	400
10)	250
Asistanlar	200